

Den sanna vinstocken och grenarna

221111

”Jag är det sanna vinträdet, och min Fader är vingårdsmannen.” På Palestinas kullar hade vår himmelske Fader planterat sin utsökta vinstock, och han själv var vingårdsmannen. Många tilltalades av denna vinstocks skönhet och förklarade att den kom från himlen. Men för Israels ledare framstod den som en rot från torr mark. De tog plantan, misshandlade den och trampade den under sina oheliga fötter. Deras mål var att förgöra den för gott. Men den himmelske Vingårdsmannen förlorade aldrig sin planta ur sikte. När människor trodde att de hade dödat den tog han den och planterade om de på andra sida muren. Vinstocken var inte längre synlig. Den var gömd för människors grova angrepp. Men Vinstockens grenar hängde över muren. De skulle representera Vinstocken. Genom dem kunde ympkvistar fortfarande förenas med Vinstocken. De har burit frukt. De har gett en skörd som förbipasserande har plockat. ”Jag är vinträdet, ni är grenarna,” sa Kristus till sina lärjungar. Trots att han var på väg att tas ifrån dem skulle deras andliga förening med honom förbli oförändrad. Han sa att förbindelsen mellan grenen och vinstocken representerar den relation som ni ska upprätthålla med mig. Ympkvisten ympas in i den levande vinstocken, och fiber för fiber, bladnerv för bladnerv, växer den fast i vinstocken. Vinstockens liv blir grenens liv. På samma sätt får den människa som är död i överträdelser och synder liv genom förbindelsen med Kristus. Genom förtröstan på honom som en personlig Frälsare formas denna förening. Syndaren förenar sin svaghet med Kristi styrka, sin tomhet med Kristi fullhet, sin bräcklighet med Kristi bestående makt. Då får han Kristi sinne. Kristi mänsklighet har rört vid vår mänsklighet och vår mänsklighet har rört vid gudomlighet. På så sätt blir människan delaktig av gudomlig natur genom den helige Ande. Hon accepteras i den Älskade.

Denna förening med Kristus måste upprätthållas när den en gång formats. Kristus sa, ”Förbli i mig, och jag i er. Såsom grenen inte kan bära frukt av sig själv, om den inte förblir i vinträdet, så kan inte heller ni det, om ni inte förblir i mig.” Detta är ingen tillfällig beröring, ingen av och på-förbindelse. Grenen blir en del av den levande vinstocken. Den förbindelse som ger liv, styrka och fruktbarhet från roten till grenarna, är obruten och konstant. Grenen kan inte leva om den är åtskild från vinstocken. ”Ni kan inte heller leva om ni är skilda från mig,” sa Jesus. Det liv ni har fått från mig kan bara bevaras genom oupphörlig gemenskap. Utan mig kan ni inte övervinna en enda synd eller stå emot en enda frestelse.

”Förbli i mig, och jag i er.” Att förbli i Kristus innebär att man ständigt tar del av hans Ande, ett liv av oreserverad överlåtelse till att tjäna honom. Kommunikationskanalen mellan människan och hennes Gud måste hela tiden vara öppen. På samma sätt som vinranken hela tiden hämtar sav från den levande vinstocken ska vi hålla fast vid Jesus, och genom tro ta del av hans karaktärs styrka och fullkomlighet. Roten skickar sin näring genom grenen till den allra yttersta kvisten. På samma sätt förmedlar Kristus strömmen av andlig styrka till varje troende människa. Så länge själen är förenad med Kristus är det ingen risk att den kommer att torka bort eller förfalla.

Vinstockens liv kommer att visa sig i doftande frukter på grenarna. Jesus sa, ”Den som förblir i mig, och jag i honom, han bär rik frukt. För utan mig kan ni ingenting göra.” När vi lever av tro på Guds Son kommer Andens frukter att synas i våra liv. Inte en enda av dem kommer att saknas. – The Desire of Ages, sid 675-676

Översättning: S. Gundler